דרור בישל בירה

אסטוניה

יום אחד הדרור החליט לשפר את רמת החיים שלו.
"למה לי כל הזמן להרוות צמא במים פשוטים. אני רוצה לשתות בירה."
וכך גם עשה. הוא עף לשדה שעורה, הוציא גרעין אחד משיבולת ושם אותו לתוך אזוב לח. הוא ישב מעל הגרעין עד שזה התחיל לנבוט, ואז לקח את הגרעין עם הנבט, שם לתוך עפר חם, וחיכה שהלתת יבשיל ויתייבש.
את הלתת היבש שם בין שתי אבנים וטחן היטב לקמח דק, וכאשר הקמח היה כבר מספיק עדין עף אתו אל האגם ושפך אותו למים.
עבר שם עכבר שדה, נעצר ושאל:
"מה מעשך כאן, דרור?"
"אני מבשל בירה" ענה הדרור בגאווה.
"ותן לי גם לשתות קצת?" שאל העכבר.

"שתה, שתה, אבל במידה, כי בירה חזקה מאוד יצאה."
העכבר שתה, מצמץ בשפתיים, נענע בראשו, לא אמר דבר והלך הלאה.
עבר בדרך כלב קטן עם לשון בחוץ. הוא רדף ללא הצלחה אחרי ארנבת והיה כבר צמא מאוד. הכלב ראה את הדרור, עצר ושאל:
"מה אתה עושה כאן, דרור?"
"בישלתי בירה" ענה הדרור בגאווה.

"ותיתן גם לי לשתות קצת?"
"שתה, שתה, אבל בזהירות, כי הבירה הפעם חזקה במיוחד" ענה הדרור.
הכלב שתה הרבה זמן, אחר כך לקק את השפתיים וגם הוא נענע בראשו, לא אמר דבר אלא הלך לדרכו.

ואז בא חתול. הוא לא מזמן טרף חגלה והיה צמא אחרי הארוחה. הוא ראה את הדרור שישב על ענף העץ שמעל האגם, בירך אותו יפה ושאל:
"הי, ידידי היקר, מה מעשיך כאן ליד האגם?"
"בירה, כולו בירה" ענה הדרור ובלי להוריד מבט מהחתול עלה לצמרת העץ.
"ותיתן גם לי לשתות?" שאל החתול.
"שתה, שתה, רק בזהירות, אל תגזים בשתייה כי הפעם עשיתי בירה חזקה במיוחד" ענה הדרור.

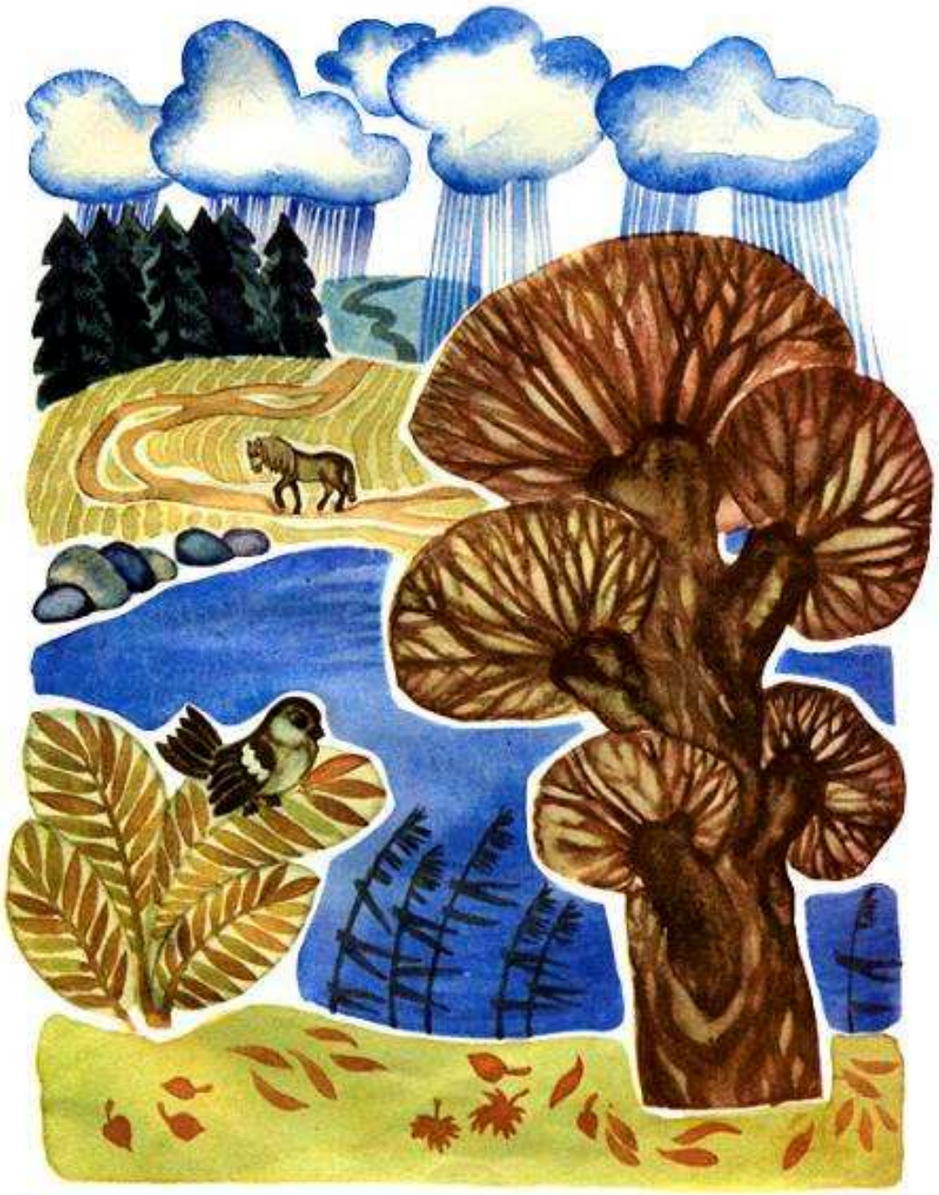

החתול שתה, שתה עוד, אחר כך הביט על הדרור בצמרת העץ ואמר:
"אך אתה, דרור. בירה כמו בירה. משתיה כזו רק רגליים נחלשות!"
"בוודאי! הרי לא אכין משקה גרוע" אמר הדרור וירד מהעץ לדשא.
אבל החתול היה כבר שבע וגם מילא מספיק את בטנו, ולכן הלך לדרכו בלי מעשה נוסף.
לקראת הערב באה לחוף האגם סוסה זקנה, שכבר לא עבדה יותר. רק עור החזיק עוד את השלד שלה. היא הלכה עם המחשבות העצובות שלה, ומסכנה ניגשה למים. ראתה את הדרור, איחלה לו חיים טובים וארוכים ושאלה:
"נו ציפורי, מה מעשך כאן?"
"בירה בישלתי. האגם מלא בירה" ענה הדרור.
"ואוכל גם ללגום קצת מזה?" שאלה הסוסה.
"שתי, שתי, אך לא יתר על המידה, כי הבירה חזקה. ואת כבר חלשה וגם כך הרגליים שלך לא בטוחות מדי."

הסוסה שתה הרבה זמן בלגימות ארוכות, ובסוף הרימה את ראשה , צהלה ואמרה:
"הטעם לא רע. רק שזו לא בירה."
"איך זה לא בירה?" התרגז הדרור "אז מה זה?"
"מים, מים צלולים ונקיים" ענתה הסוסה.
"אלה לא מים. רק את אומרת ככה. עכבר היה כאן, שתה, ואפילו לא יכול היה לפתוח פה מפליאה."
"עכבר הוא בעל לב טוב, לא רצה לצער אותך."
"גם כלב שתה, השתומם כך שלא יכול היה לפתוח את הפה שלו."
"גם לו לב טוב, לא רצה לגרום לך צער."
"גם חתול שתה, החיה הערומה מכל החיות, וגם אמר לי ישירות שהבירה טובה" התעקש הדרור.
"לחתול אתה אל תאמין. הוא שיבח אותך כדי לבלבל אותך ולטרוף כשלא תשגיח!" אמרה הסוסה והיא שוב שמה את פיה למים ולקחה לגימה גדולה.
"אבל גם לך זה טעים!" קרא הדרור.
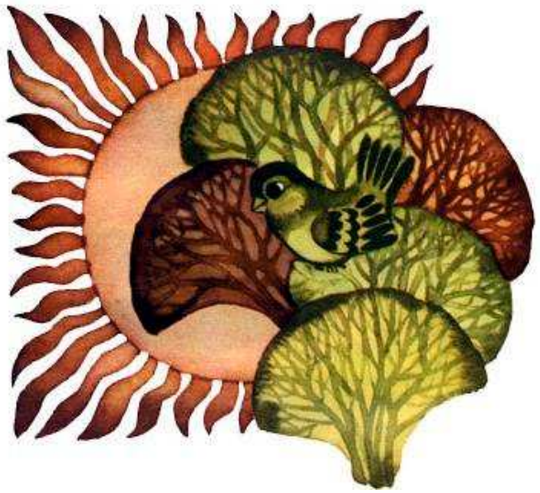
"כן, זה טעים לי יותר מהמשקה שנותנים לי באורווה ושקוראים לו מים" אמרה הסוסה, והיא הלכה, כמו כל האחרים, לעיסוקים שלה.
והדרור שתה את הבירה שלו כל הקיץ, ורק בסתיו, כשהצמא לא הטריד אותו יותר, התחיל להרהר:
"נראה שזה נעשה דליל קצת.. כמעט בטעם של מים. לשנה הבאה צריך לעשות לתת משני גרעינים."
וכך גם עשה. בשנה הבאה הוציא מהשיבולת שני גרעיני שעורה.